

29
Mes Blanc 2-2-1942

Estimats vos. - He tingut tan bons informes
anhe ~~de~~ que heu parlat d'Andorra, que
quasi em sembla que hi he estat jo i tot.
En Solé m'ha fet un compte rendut aca-
bat de les 48 hores que va passar amb els
nens. M'ha contat totes les coses, el que
em va minutar per minut. Era un diàleg
contínuament per tot, però especialment de
tot el que va dir-me del Víctor. Tot
em fa veure que la darrera cosa que
ha passat aquests últims anys, ha madurat
enormement el caràcter i la intel·ligència del
meu germà. N'estic molt satisfet. Per altra
banda, abans em passa el dia amb novelles,
la Consol, l'Antonista, i la Maria Perena, que
era casualment a Barcelona i va agilitar
l'ocasió. No l'havia vist de feia una set
manys, i l'he trobat molt canviada, bàsicament
solista. No té en d'aquella línia una mica
flaca que semblava anar a, i ~~em~~ de
can s'assembla molt més a l'Olivera que
no pas abans. No sabia res de la malaltia
de l'Alfred, i no n'hi vaig dir res, sinó

que vourtes ni haurien rebut carta. També els
ni haurien rebut del meu pare.

Com en parava, la consol era va venir
en amb la andrea del poble per a parlar-me
del seu holandès exant. M'ha fet la impressió
que es tracta d'una criatura, i que no
cal pas preocupar-se'n excessivament; Ara que
ni este obliquament informat, tornari a escriure
a la Maria recomanant-li, solament, que
si decide girar pel canal i impressions
des seus majors, i que no es decide
parlar pel seu sentit. Voldria que en
donessin més detalls d'aquest noi. Segons
la consol, és clar, és boníssim, simpàtic
gentilíssim, llestíssim, i altre superlatius. Se
gans en Saló, el Víctor deu que es
tracta d'una cosa que passará, però que
si no passés, tampoc seria una criatura.
La dita, en canvi, diu que té 21 anys
i és fill únic i bastant mimat, és la meua
que "és simpàtic i més enc que bon noi".
Donen-me detalls concets, i la impressió
general que us fan ell i la seva família.

Abans d'ales Fa per ara veig una carta de la
Marta Monclús dient que ella i la tia Angla
fa un anar en a Andorra, dimarts passat. To
mai ja no se parlar la Maria, però no
em faig gaire il·lusions, em ja sé que
al pare l'interessa la idea. Si la Maria
m'haigés enviat amb temps la carta donat
una còpia de la cançons, però no em
for possible. La única oportunitat que
tingui ho farei; no m'atreveixo a escriure
la per correu.

Ja sé que en Soto va obrir el llibre
que crea que molt influeix en la lentitud
de la meua milloria, el no poder veure
les felicitats. Evidentment, la felicitat no la mai
mal a ningú, i ja Hipocàtes sabia que
les satisfaccions emprixen. Però no se de
dir Però, se molt que ve engany, no
crec que sigui l'enganyament el que em
obra d'emprixer-me. Passo hores de melancòlia,
però també de contentament; i se'n va a Però,
no m'he desesperat mai, ni quan més

Forcats per a tots novells m'han semblat els
camins d'aquest món. Dia m'india que agude
tes hores que estan passant, ens semblava
un somni. És el temps, jo els aturo sempre
reconegut del que m'han fet solars i del
que m'han ensenyat de la vida i de mi
mateix. El dia del meu aniversari vau
començar un poema, que, semblant a les
a raris, diu, P'ni raris.

que en el meu món la vida comença
sense haver cap vicariu de l'esperit.
o, Pare de la nit, del mar i del silenci,
jo vull la pau, però no vull l'oblit.

Es des d'ora de Tanga són per a novells, per dir
via Tanga, les mitges i sabates per la família Fan
tant. Les que no són un malentès més,
continuem al mar, esperant que el vent ens en
treugi. A la tarda encarem la mar i so per
vora el jac. No tenim decidit encara el dia
de tornar al Se segons diem, el 15 o 20 percent
tornar a Monty. De si la nostra carta no ens diu
res en contra, jo el 15 us escriviré allà, a la
Bona Luktamali. Quina sort que us heu pogut
tant aguantar i tant agraït! Recordeu us agraït
es vulldeu agraït, i una abraçada de
novells al

Maria

Es des d'ora de Tanga són per a novells, per dir
via Tanga, les mitges i sabates per la família Fan
tant. Les que no són un malentès més,
continuem al mar, esperant que el vent ens en
treugi. A la tarda encarem la mar i so per
vora el jac. No tenim decidit encara el dia
de tornar al Se segons diem, el 15 o 20 percent
tornar a Monty. De si la nostra carta no ens diu
res en contra, jo el 15 us escriviré allà, a la
Bona Luktamali. Quina sort que us heu pogut
tant aguantar i tant agraït! Recordeu us agraït
es vulldeu agraït, i una abraçada de
novells al